

De Kast, In Nije Dei

De nacht is foarby, de sinne is frij, omheech te gean
Aanst wurdt it dei, de moarn is te nij, om stil te stean
It libben wie wrang, it wachtsjen te lang
Mar 't nimt in kear

Wes mar net bang, nea wer bang, it hoecht net mear
Der sil gjin dei begjinne, dat ik net by dy bin
Gjin oerwurk foar us rinne, sunder sin
refr.:

Jou my dyn han, jou my dyn hert
Asto it doarst mei my

Hjir is myn han, hjir is myn hert
'k Jou myn bestean oan dy

Lang wie it kald en tsjuster, aanst komt de dei
Fynt it ljocht syn wei, yn in nije dei

'k Kaam net ut e rie, it paed dat ik gie, it wie sunder ein
De tiid dy't der wie, it hert dat ik hie, it wie fersein

'k Ha my oan dy jun, mysels yn dy fun, 'k gebjin op e nij
Leafde hat wun, twa minsken bun, mar fugelfrij

Der sil gjin dei begjinne, dat ik net by dy bin
Gjin oerwurk foar us rinne, sunder sin

refr.

Lang wie it kald en tsjuster, aanst komt de dei
Fynt it ljocht syn wei, yn in nije dei